

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116200591
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1116200591.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, pred sudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou, v právnej veci žalobcu: G.. B.. N. G., U. N. XX.XX.XXXX, R. Na A. XXX/XX, I., proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, IČO: 681 156 o zaplatenie 18.400 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 28.12.2015, sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy vo výške 18.400 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 18.400 € od 20.05.2015 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že sa v súdnom konaní na základe návrhu zo dňa 26.11.2013 domáhala náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Tomuto konaniu však malo predchádzať konanie pred príslušným orgánom, preto súd prvého stupňa konanie zastavil a rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania bude vec postúpená žalovanému. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu dňa 20.03.2015 žalobkyňa písomne vyzvala žalovaného na prerokovanie nároku na náhradu škody najmenej vo výške 18.400 €, avšak žalovaný túto náhradu škody žalobkyni nezaplatil. Žalobkyňa si uplatňuje úrok z omeškania odo dňa 20.05.2015, čo je deň uplynutia 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Na preukázanie svojich tvrdení predložila:

- Uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 17Cpr/1/2013-272, zo dňa 19.12.2014 (č.l. 4-5)
- Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 10CoPr/7/2015-293, zo dňa 19.11.2015 (č.l. 6-8)
- Nárok na náhradu škody vo veci postúpenia Uznesenia č. 17Cpr1/2013-272 z 19.12.2014 - výzva na prerokovanie a uspokojenie nároku zo dňa 20.03.2015 (č.l. 9)
- Podací lístok zo dňa 26.03.2015 (č.l. 10)

3. Podaním zo dňa 13.03.2019 sa žalovaný vyjadril k žalobe tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.11.2015, č.k. 10CoPr/7/2015-293, napadol dovolaním, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR (ďalej len „NSSR“) tak, že uznesením zo dňa 23.06.2016, sp.zn. 8Cdo/96/2016 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.11.2015, č.k. 10CoPr/7/2015-293, a taktiež uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.12.2014, č.k. 17Cpr/1/2013-272, a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. Žalobkyňa si teda uplatňuje náhradu škody na základe uznesení, ktoré boli zrušené dovolacím súdom. Konanie vedené na Okrasnom súde Bratislava I pod sp.zn. 17Cpr/1/2013 bolo právoplatne skončené rozsudkom zo dňa 23.06.2017, právoplatným dňa 28.08.2017. Vzhľadom k tomu,

že predmet tohto konania a konania 17Cpr/1/2013 vychádza z rovnakých skutkových tvrdení žalobkyne, mohla by nastať prekážka res iudicata. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa v žalobe nešpecifikovala, o aký nesprávny úradný postup ide a akým konaním alebo nekonaním žalovaného došlo k nesprávne úradnému postupu a akú konkrétnu ujmu jej žalovaný spôsobil. V žalobe taktiež žalobkyňa neuviedol skutočnosti a dôkazy, ktoré by nesprávny úradný postup žalovaného preukazovali. Ďalej žalovaný uviedol, že zákon č. 514/2003 Z.z. (ďalej len „ZoZŠ“), na základe ktorého sa žalobkyňa domáha náhrady škody, upravuje iba zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, avšak škoda, ktorej sa žalobkyňa domáha, vznikla z individuálnych štátnozamestnaneckých vzťahov, a nie pri výkone verejnej moci. Žalovaný sa ďalej vyjadril, že predpokladom pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa ZoZŠ je kumulatívne splnenie troch podmienok, konkrétne existencia samotného nesprávneho úradného postupu, vznik škody a/alebo nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi prvými dvomi podmienkami. Žalobkyňa nekonkretizovala, v čom spočíva nesprávny úradný postup žalovaného, nepreukázala ani vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi nimi.

4. Na pojednávaní konanom dňa 07.09.2020 žalobkyňa uviedla, že plat jej podriadeného bol vyšší ako jej samotnej. Dôkazná iniciatíva mala podľa žalobkyne smerovať zo strany žalovaného, dôkazy však predkladala ona. Vyšší plat mala aj jej predchodkyňa, pričom ona vybavovala viac agendy.

5. Súd vykonal dokazovanie listinami, tvoriacimi obsah súdneho spisu, a oboznámil sa s rozhodnutiami súdov a ostatným obsahom súdneho spisu.

Z vykonaného dokazovania a z nesporných tvrdení procesných strán mal súd za preukázaný nasledujúci skutkový stav:

6. Z nesporných tvrdení žalobkyne a z rozhodnutí vo veci vedenej pod sp. zn. 17Cpr/1/2013, mal súd za preukázané, že žalobkyňa v tomto konaní vystupovala ako žalobkyňa aj v konaní vedenom pod sp. zn. 17Cpr/1/2013, v ktorom sa domáhala v zmysle pripustenej zmeny petitu žaloby uloženia povinnosti ospravedlniť sa, určenia že odmeňovanie žalobkyne je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a náhrady nemajetkovej ujmy v sume najmenej 18.400,- €. Tunajší súd žalobu žalobkyne v konaní sp. zn. 17Cpr/1/2013 vyhodnotil ako žalobu o náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci (podľa zákona č. 514/2003 Z.z.) s tým, že nezistil podmienky na prerokovanie veci pred súdom z dôvodu absencie predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Ako nesprávny úradný postup súd vymedzil postup, „ktorého sa mal odporca dopustiť tým spôsobom, že odmeňoval navrhovateľku v porovnaní s jej kolegami vo vertikálnej aj horizontálnej úrovni v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania.“ Z tohto dôvodu súd konanie uznesením č.k. 17Cpr/1/2013-272 zo dňa zastavil. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodnutím č.k. 10CoPr/7/2015 zo dňa 19.11.2015 tak, že rozhodnutie súdu prvého stupňa ako správne potvrdil.

7. V nadväznosti na rozhodnutia špecifikované v predchádzajúcom odseku, vychádzajúc z právneho posúdenia jej nároku súdom, žalobkyňa listom zo dňa 20.3.2015 (čl. 9) požiadala Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, špecifikovaného „viď uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 17Cpr/1/2013-272 z 19.12.2014“, pričom žiadala o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy najmenej vo výške 18.400,- €.

8. Je nesporné, že žalovaný nárok podľa predchádzajúceho odseku v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ani neskôr, nezaplatil ani čiastočne.

9. V dôsledku dovolania podaného žalovaným, Najvyšší súd SR ako dovolací súd rozhodnutím sp. zn. 8Cdo/96/2016 zo dňa 23.6.2016 obe predchádzajúce rozhodnutia (špecifikované v ods. 6 tohto rozsudku) v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia zrušil. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňou uplatnené nároky korešponujú s § 9 ods. 2 a ods. 3 antidiskriminačného zákona a že žalobkyňa sa nedomáha škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale ochrany pred diskrimináciou a nerovnakým zaobchádzaním podľa § 9 zákona č. 365/2003 Z.z.. V prvom odseku na strane 8 svojho odôvodnenia NS SR uviedol nasledovne: „V prejednávanej veci je žalovaný (MPSVR SR) v postavení zamestnávateľa žalobkyne, ide preto o individuálny štátnozamestnanecký vzťah. Ani prípadný nezákonný zásah do práv zamestnanca preto nie je možné považovať za nesprávny úradný postup podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko v danom prípade absentuje základný atribút a podmienka aplikácie tohto zákona, t. j. muselo by sa jednať o škodu, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, čo by mohlo nastať spravidla za situácie ak by žalobkyňa bola účastníčkou nejakého konania, v ktorom by rozhodoval žalovaný ako štátny orgán o právach, ktoré by v takomto konaní boli uplatnené. Nemôže ísť teda o situáciu, keď predmetom konania je škoda, ktorá mala vzniknúť z individuálneho pracovnoprávneho, resp. štátnozamestnaneckého vzťahu, tak ako to uvádza samotná žalobkyňa vo

svojej žalobe o uplatnenie práva na ochranu pred diskrimináciou vrátane nároku na primeranú náhradu nemajetkovej ujmy.“

10. O nároku žalobkyne na ochranu proti diskriminácii, uplatnenom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17Cpr/1/2013, súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23. júna 2017 tak, že konanie v časti uloženia povinnosti zabezpečiť nápravu zastavil v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby a vo všetkých ostatných uplatnených nárokoch (uloženie povinnosti sa ospravedlniť, určenie že odmeňovanie žalobkyne je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy najmenej vo výške 18.400,- €) zamietol, pričom o žalobe súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne.

11. Žalobkyňa v žalobe žiadny konkrétny nesprávny úradný postup ani nezákonné rozhodnutie, z ktorých si nárok uplatňuje nešpecifikovala, a to ani na výzvu súdu zo dňa 17.3.2017, ktorú osobne prevzala dňa 30.03.2017.

Predmetom konania je nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu škody vo forme nemajetkovej ujmy vo výške 18.400 €, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaného
Skutkové a právne závery súdu:

12. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa podala túto žalobu spravujúc sa nesprávnymi právnymi závermi v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17Cpr/1/2013, ktoré na začiatku konania vyhodnotili jej žalobu na ochranu pred diskrimináciou ako nárok na náhradu škody pri výkone verejnej moci. Tento nesprávny právny názor bol opravený rozhodnutím NS SR, ktorý výslovne uviedol, že, v danom prípade - pri postupe zamestnávateľa vo vzťahu odmeňovaniu žalobkyne sa nemôže jednať o nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci (ako nevyhnutnej podmienky postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.), pretože dotknutý právny vzťah je individuálny pracovnoprávny/ štátnozamestnanecký vzťah, a na takýto vzťah je aplikácia ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. vylúčená. Už táto skutočnosť samotná odôvodňuje zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

Skutkové a právne závery súdu:

13. Žalobkyňa v žalobe zosumariovala obsah konania, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 17Cpr/1/2013 a to do času rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 19.11.2015 - toto tvorilo podstatnú časť žaloby. Z ďalšej časti žaloby vyplýva, že sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorým je podľa výzvy na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá tomuto konaniu predchádzala, postup vymedzený v uznesení tunajšieho súdu č.k. 17Cpr/1/2013-272 z 19.12.2014. V zmysle prvého odseku dotknutého uznesenia je za nesprávny úradný postup označený postup, ktorého sa malo dopustiť Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny tým, že odmeňovalo žalobkyňu v porovnaní s jej ostatnými kolegami v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania. Žalobkyňa iný nesprávny úradný postup v konaní neoznačila a ani neoznačila žiadne rozhodnutie, ktoré by mohlo tvoriť titul nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

14. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. /Predmet úpravy/tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

15. Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z.z. /Vymedzenie základných pojmov/, na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

16. Nevyhnutným predpokladom vzniku nároku na náhradu škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci je to, aby bola škoda spôsobená jednotlivcovi pri výkone verejnej moci, t.j. pri rozhodovaní o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejného práva. Pre vzťahy, ktoré patria do oblasti verejného práva je typické, že sú založené na nerovnom právnom postavení ich účastníkov a orgány verejnej moci v nich rozhodujú o právach a povinnostiach účastníkov na báze autoritatívnosti (typickými je napríklad rozhodnutie o žiadosti o vydanie stavebného povolenia, o uložení sankcie za správny delikt, konanie o zápise práv k nehnuteľnostiam). Obsah práv a povinností účastníkov verejnoprávnych vzťahov je vždy určený zákonom, nikdy nie dohodou správneho orgánu a fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá v niektorých prípadoch môže správne konanie iniciovať. Na rozdiel od toho, pre súkromnoprávne vzťahy je typické,

že sú založené na princípoch právnej rovnosti ich subjektov a práva a povinnosti, ktoré sú obsahom právnych vzťahov tejto povahy, vznikajú na základe prejavov vôle vyplývajúcich z princípu autonómie vôle ich subjektov. Obsah súkromnoprávných vzťahov je spravidla určený v zmluve, ktorej obsah môže byť limitovaný zákonom.

17. Štátnozamestnanecký vzťah žalobkyne je typickým súkromnoprávnym vzťahom, do ktorého žalobkyňa vstúpila na základe vlastného slobodného rozhodnutia a takisto na základe vlastného slobodného rozhodnutia bola oprávnená tento vzťah slobodne ukončiť, pri splnení zákonom ustanovených podmienok.

18. Postup Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny pri odmeňovaní žalobkyne v rámci jej štátnozamestnaneckého pomeru nie je postupom, ktorým sa zasahuje do práv a právom chránených záujmov žalobkyne v oblasti verejnej správy, preto tento postup nemôže byť spôsobilým titulom nároku na náhradu škody, spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Z uvedeného dôvodu / pre absenciu titulu nároku na náhradu škody/ súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

19. Súd nemohol nárok žalobkyne posúdiť podľa iných predpisov - o nároku žalobkyne o ochrane pred diskrimináciou už totiž bolo právoplatne rozhodnuté v neprospech žalobkyne a žalobkyňa v žalobe, ani v priebehu konania neuviedla žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by umožňovali súdu tieto absentujúce skutkové tvrdenia subsumovať pod inú právnu normu.

20. Námietku žalovaného o existencii novej prekážky res iudicata vzhľadom na konanie, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 17Cpr/1/2013, súd vyhodnotil ako nedôvodnú - danosť prekážky rozhodnutej veci totiž vyžaduje aby išlo o totožnú vec medzi totožnými subjektami konania. V danom prípade nie je splnená podmienka totožnosti subjektov konania, keď žalovaným v tomto konaní je štát a v konaní sp. zn. 17Cpr/1/2013 bolo žalovaným Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu podľa § 255 ods. 1 C.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania. Pretože žalovanému zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, a výslovne aj uviedol, že mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.